

Bliver en Tarations- eller Overtarationsforretning ved Høiesterets Dom kjendt uefterrettelig, bestemmer denne Ret tillige efter Omstændighederne, hvorvidt en ny Forretning kan, under Berigtigelse af den tidligere Mangel, foretages af den samme Tarationsautoritet, eller om den skal henvises til en anden Tarations- eller Overtarationscommissiön, hvilket da foranstaltes af Indenrigsministeren.

§ 35.

Den Godseier eller Panthaver, som enten indanker en Tarationsforretning for Overtarationscommissiönnen eller en Tarations- eller Overtarationsforretning for Høiesteret, har til Creditkassen at indsende Bepviis for, at saadan Paaanke er fæet, og ligesom Kjøberen ikke er pligtig til at ioversætte Indbetaling m. v. til Creditkassen førend til den i § 13 bestemte Termin, saaledes bør ei heller Creditkassen tidligere modtage samme, medmindre alle i Sagen Interesserede dertil give deres Samtykke.

§ 36.

Er Uger, efterat Tarationsforretningen er tilendebragt, har Formanden — hvis den ikke imidlertid er bleven paaanket, hvorefter Vedkommende da strax bør underrette ham — at ansætte en Continuationsforretning, ved hvilken Bonden bestemt har at erklære til Protocollen, om han vil overtage Gaarden for den bestemte Kjøbesum, eller om han frasalder sin Begjæring om dens Overdragelse til Selveiendom i Kraft af denne Lov. Er der afholdt Overtarationsforretning, har Bonden ved denne, inden 4 Dimer, efterat Resultatet er kjendtgjort for Parterne, at afgive en lige Erklæring.

Frasalder Bonden sin Begjæring om Gaardens Overdragelse, da er han ikke berettiget til at fornye Begjæringen, før i det Mindste fem Aar ere heelt forløbne.

Erklærer Bonden sig tilfreds med den bestemte Kjøbesum, men han ikke i rette Tid berigtiger, hvad der contant skal udbetales af Kjøbesummen m. v. (§§ 13 ff.), er Godseieren berettiget til at vælge, om han vil sagsøge Bonden til Handelens Fuldbjyrdelse, eller om han vil have saadan Misligholdelse tillagt den Virkning, at Bonden eller hans eventuelle Enke ikke kan fremkomme med nogen ny Begjæring om Gaardens Overdragelse i Kraft af nærværende Lov.

§ 37.

Doer Bonden, efterat have givet Godseieren den i § 23 omhandlede Underretning, men inden endelig Taration eller Overtaration er fæet, da gaæer ved hans Død den samme Ret til at erholde Gaarden til Selveiendom, som tilkom ham, over til hans Bo, eller, hvis han er gift, til det fælles Bo.

Over en saadan eventuel Ret kan der disponeres ved Testament i Eghed med de om Selveiere Testationsret over deres Gaarde gjældende Regler.

Saafrømt Sagens Afgjorelse kan ventes at ville lide lang Forhaling, saasom ved Forretningens Udsættelse paa Grund af opstaaede Retstvistsigheder, der først skulle paakjendes ved Domskolene eller ved Forretningens Paaanke til Høiesteret, kan Bonden ved at lade thinglæsen Attest fra vedkommende Formand om, at han har forlangt sig Gaarden overdragen i Kraft af nærværende Lov, og at Sagen endnu stager under Forhandling, forebygge, at der fra Godseierens Side foretages nogen vilkaarlig Disposition med Hensyn til Gaarden, hvorved Bondens Afgang til at erholde denne kunde forrykkes.